

Sag anlagt den 20. oktober 2005 af Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber mod Den Italienske Republik

(Sag C-382/05)

(2006/C 22/07)

(Processprog: italiensk)

Ved De Europæiske Fællesskabers Domstol er der den 20. oktober 2005 anlagt sag mod Den Italienske Republik af Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber ved A. Aresu og X. Lewis, som befuldmægtigede.

Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber har nedlagt følgende påstande:

1. Det fastslås, at Den Italienske Republik, ved at Presidenza del Consiglio dei Ministri — Dipartimento per la protezione civile — Ufficio del Commissario delegato per l'emergenza rifiuti e la tutela delle acque in Sicilia (Ministerpræsidentens Departement for Civil Beskyttelse, Kontoret for Affald og Vandbeskyttelse på Sicilien) har indledt proceduren for indgåelse af aftaler om nyttiggørelse af restaffald, der er tilbage efter indsamling af sorteret affald i regionen Siciliens kommuner, og har indgået disse aftaler uden at anvende den fremgangsmåde, der er fastsat i Rådets direktiv 92/50/EØF ⁽¹⁾ af 18. juni 1992 om samordning af fremgangsmåderne ved indgåelse af offentlige tjenesteydelsesaftaler, navnlig uden at offentliggøre den særlige udbudsbekendtgørelse i Den Europæiske Unions Tidende, har tilsidesat sine forpligtelser i henhold til dette direktiv, navnlig artikel 11, 15 og 17.

2. Den Italienske Republik tilpligtes at betale sagens omkostninger.

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter:

Kommissionen har anført, at en gennemgang af dokumenterne vedrørende indgåelsen af de i sagen omhandlede aftaler viser, at disse må betegnes som offentlige tjenesteydelsesaftaler, der er omfattet af direktiv 92/50/EØF.

Følgelig skulle aftalerne udbydes under overholdelse af reglerne om offentliggørelse og deltagelse i direktivets afsnit III-VI, og navnlig skulle den i direktivets artikler 15 og 17 foreskrevne udbudsbekendtgørelse have været offentliggjort i EUT efter fremgangsmåden herfor i artikel 11.

I det foreliggende tilfælde kan den meddelelse, som Commissario delegato har offentliggjort, ikke anses for at være

tilstrækkelig til at opfylde de forpligtelser til offentliggørelse, som er fastsat i de nævnte bestemmelser. Ikke blot henviser modellen for den formular, der er anvendt ved offentliggørelsen, til den såkaldte procedure med forhåndsmeddelelse og ikke til udbuddet, men navnlig er oplysningerne heri åbenbart utilstrækkelige, hvis de sammenholdes med dem, der obligatorisk kræves i den model for udbudsbekendtgørelsen, der er fastsat i bilagene til direktiv 92/50/EØF, senest ændret ved direktiv 2001/78/EF.

⁽¹⁾ EFT L 209 af 24.7.1992, s. 1.

Sag anlagt den 24. oktober 2005 af Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber mod Den Italienske Republik

(Sag C-387/05)

(2006/C 22/08)

(Processprog: italiensk)

Ved De Europæiske Fællesskabers Domstol er der den 24. oktober 2005 anlagt sag mod Den Italienske Republik af Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber ved G. Wilms og L. Visaggio, som befuldmægtigede.

Kommissionen har nedlagt følgende påstande:

— Det fastslås, at Den Italienske Republik har tilsidesat sine forpligtelser i henhold til artikel 26 EF, artikel 20 i forordning (EF) nr. 2913/92 ⁽¹⁾ og følgelig den fælles toldtarif, artikel 2, 9, 10 og 17, stk. 1, i forordning (EØF, Euratom) nr. 1552/89 ⁽²⁾ og de tilsvarende bestemmelser i forordning (EF, Euratom) nr. 1150/2000 ⁽³⁾; idet den ensidigt har fritaget materiel, der både kan anvendes til civile og militære formål, for importtold, og idet den har afvist at beregne og indbetale egne indtægter, som den uretmæssigt har undladt at opkræve som følge af denne fritagelse, samt de skyldige morarenter, da den ikke rettidigt har stillet de egne indtægter til rådighed for Kommissionen.

— Den Italienske Republik tilpligtes at betale sagens omkostninger.

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter:

Ved Rådets forordning (EF) nr. 150/2003 ^(*) blev det på fællesskabsplan besluttet at suspendere importtold (eller, i visse tilfælde, at anvende en nulsats) på visse våben og former for forsvarsmateriel med virkning fra den 1. januar 2003.

Efter Kommissionens opfattelse udgjorde den ensidige undtagelse, som Italien indrømmede for perioden, før forordningen fandt anvendelse, en ulovlig undtagelse fra artikel 26 EF og de fællesskabsretlige toldbestemmelser, hvilket medførte en uretmæssig nedgang af toldindtægterne, der er Fællesskabets egne indtægter.

^(*) EFT L 302 af 19.10.1992, s. 1.

⁽²⁾ EFT L 155 af 7.6.1989, s. 1.

⁽³⁾ EFT L 130 af 31.5.2000, s. 1.

⁽⁴⁾ EFT L 25 af 30.1.2003, s. 1.

Sag anlagt den 24. oktober 2005 af Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber mod Den Italienske Republik

(Sag C-388/05)

(2006/C 22/09)

(Processprog: italiensk)

Ved De Europæiske Fællesskabers Domstol er der den 24. oktober 2005 anlagt sag mod Den Italienske Republik af Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber ved A. Aresu og D. Recchia, som befuldmægtigede.

Kommissionen har nedlagt følgende påstande:

— Det fastslås,

- a) at Den Italienske Republik, forud for den 28. december 1998, hvor det særligt beskyttede område (SBO) »Valloni e steppe pedegarganiche« blev udpeget, har tilsidesat sine forpligtelser i henhold til artikel 4, stk. 4, i Rådets Direktiv 79/409/EØF ⁽¹⁾ af 2. april 1979 om beskyttelse af vilde fugle, idet den har undladt at træffe passende foranstaltninger for at undgå forurening eller forringelse af levesteder eller andre forstyrrelser af fugle, som kan have væsentlige konsekvenser i henhold til planen om »den regionale aftale« og de heri angivne projekter, der kan påvirke levestederne og arter inden for IBA

(vigtigt område for fugle) 94 (fra IBA katalog 89) »forbjerget Gargano«, og som reelt har medført en forringelse af levesteder samt resulteret i alvorlige forstyrrelser af fuglene inden for ovennævnte IBA, og

- b) at Den Italienske Republik, efter den 28. december 1998, hvor det særligt beskyttede område (SBO) »Valloni e steppe pedegarganiche« blev udpeget, har tilsidesat sine forpligtelser i henhold til artikel 6, stk. 2, 3, 4 og 7 i Rådets direktiv 95/43/EØF ⁽²⁾ af 21. maj 1992 om bevaring af naturtyper samt vilde dyr og planter.

— Den Italienske Republik tilpligtes at betale sagens omkostninger.

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter:

Ved ikke at træffe de nødvendige foranstaltninger for at undgå forurening eller forringelse af levesteder eller andre forstyrrelser af fugle, som kan have væsentlige konsekvenser i henhold til planen om »den regionale aftale« og de heri angivne projekter inden for det område, der efterfølgende blev udpeget til det særligt beskyttede område (SBO) »Valloni e steppe pedegarganiche«, har Den Italienske Republik tilsidesat sine forpligtelser i henhold til artikel 4, stk. 4 i Rådets direktiv 79/409/EØF af 2. april 1979 om beskyttelse af vilde fugle, og af artikel 6, stk. 2, 3, 4 og 7 i Rådets direktiv 92/43/EØF af 21. maj 1992 om bevaring af naturtyper samt vilde dyr og planter.

⁽¹⁾ EFT L 103 af 25.4.1979, s. 1.

⁽²⁾ EFT L 206 af 22.7.1992, s. 7.

Sag anlagt den 9. november 2005 af Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber mod Den Italienske Republik

(Sag C-394/05)

(2006/C 22/10)

(Processprog: italiensk)

Ved De Europæiske Fællesskabers Domstol er der den 9. november 2005 anlagt sag mod Den Italienske Republik af Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber ved D. Recchia og M. Konstantinidis, som befuldmægtigede, og med valgt adresse i Luxembourg.